

7. kateheza: Tobija in Sara

Izkaže se, da glavni cilj potovanja za Tobija niti ni zlato, ki ga mora prinesiti domov. Po doživetju z ribo je zdaj pred njim odločilna življenjska odločitev in z njo povezana preizkušnja. Vodnik Azarja med potjo pripravlja Tobija na poroko s Saro. Tobija je dobro poznal Sarino prekletstvo, zato mu ni bilo do poroke z njo. Upravičeno se je bal, da bo umrl, kot je umrlo že sedem ženinov pred njim. Angel pa mu je dal jasna navodila, kako naj ravna, da odžene zlega duha in kako naj s Saro molita. Opogumil ga je, da bo s tem izpolnil očetovo zapoved in da je Sara prav njemu namenjena, da jo on odreši. Potem se Tobija ni več bal in je svojemu vodniku velel, naj ga čimprej privede do Sare. Nič več ni mislil na srebrnike, ampak na Saro. Točno je vedel, kako mora ravnati, zato so vsi strahovi odpadli in to je njegovemu hrepenenju dalo krila. Pri Raguelu je zavrnil vsako pogostitev in vztrajal pri svojem: *»Ne bom okusil jedi in ne bom pil, dokler ne urediš moje zadeve«* (Tob 7,12). S tem ključnim stavkom Tobija vzpostavi jasno hierarhijo vrednot. Ljubezen je pomembnejša od hrane, pijače in srebra, ki ga mora prinesiti domov.

Iz besed, ki so si jih izrekli, vidimo, da so odločitev za poroko imeli za vseživljenjsko odločitev, ki pomeni ločitev od staršev in pridružitve zakoncu. V spalnici se Tobija spomni angelovih besed, kako bo pregnal demona. Ribja jetra in srce postavi na žerjavico. To sta dva najvitalnejša organa. Srce je simbol za neizčrpno ljubezen, jetra pa predstavljajo nujnost rednega prečiščevanja. Darovanje teh organov lahko razumemo tudi kot njuno odločitev za celostno in darujočo ljubezen ter za sprotno reševanje konfliktov. Ljubezen, ki jo gradimo z Bogom in kjer upoštevamo principe »srca in jeter«, je močnejša od smrti, močnejša od vseh nezdravih navezanosti z domačimi, močnejša od vseh strahov in močnejša celo od hudih duhov.

V spalnici sta najprej v molitvi slavila Boga in Njegovo zamisel, da je Adamu ustvaril Evo. Skupno molitev postavljata pred skupno »posteljo«. Mož in žena bosta »eno telo« ne le, dokler bosta lahko skupaj »spala«, marveč dokler bosta sposobna skupaj moliti. Iz Tobijeve odločne države, njegovih dejanj in besed je razviden njegov namen, da v Sari utrdi zavedanje, da jo sprejema kot dar od Boga in da je vredna ljubezni. Ko se zavedamo, da smo vredni ljubezni, smo je tudi sposobni. Za to milost se spleča moliti.

Čeprav je uspešno pregnal hudega duha proč od Sare, pa Tobijeve naloge s tem še ni konec. Odrešiti jo mora še posesivnega očetovega odnosa, kot bomo videli v naslednji katehezi.

Vprašanja za pogovor:

1. Tobija je bil »že pred veki namenjen Sari, da jo odreši«. Po zakramentu zakona naju Bog hoče uporabiti za odrešujoče orodje drug drugemu. Ali lahko verjameva Bogu v Njegov odrešilni načrt za naju, da naju hoče osvoboditi strahov, kompleksov nevrednosti, ranjenosti, demonov ...?
2. Ko Azarja Tobija opogumi in opremi z napotki, kako pregnati demona, se v Tobiju prebudi neustavljivo hrepenenje po Sari. Na kakšen način bi lahko pomagali mladim fantom in dekletom, da jih opogumimo in opremimo za življenje v zakonu?
3. Par, ki moli skupaj, ostane skupaj. Kako skrbiva za najino skupno molitev?